

2) A Bíróság a Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH-t és az Ecolab Deutschland GmbH-t kötelezi a költségek viselésére.

A Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, az Ecolab Deutschland GmbH, az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA), a BASF SE és az Oxea GmbH maga viseli a beavatkozási kérelem kapcsán felmerült saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 53., 2017.02.20.

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Lengyelország) által 2017. április 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Profi Credit Polska S.A. kontra Mariusz Wawrzosek

(C-176/17. sz. ügy)

(2017/C 300/13)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Az alapeljárás felei

Jogosult: Profi Credit Polska S.A.

Kötelezett: Mariusz Wawrzosek

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ellentétes-e a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ rendelkezéseivel, különösen 6. cikkének (1) bekezdésével és 7. cikkének (1) bekezdésével, valamint a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 23-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ rendelkezéseivel, különösen a 17. cikkének (1) bekezdésével és 22. cikkének (1) bekezdésével a megfelelően kitöltött váltóban megállapított igénynek a vállalkozó (hitelező) által a fogyasztóval (adóssal) szemben a Kodeks postępowania cywilnegónak (polgári perrendtartás) a 2011. május 12-i Ustawa o kredycie konsumenckim (a fogyasztói hitelről szóló törvény) 41. cikkével összefüggésben értelmezett 485. cikkének 2. és azt követő § -ai alapján fizetési meghagyásos eljárás keretében történő érvényesítése, ha az említett nemzeti rendelkezések értelmében a nemzeti bíróság, kizárólag a váltóval kapcsolatos alaki követelmények betartása szempontjából vizsgálhatja a váltókötelezettség érvényességét és az alapjogviszonyt figyelmen kívül kell hagynia?

⁽¹⁾ HL 1993. L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.

⁽²⁾ HL 2008. L 133., 66. o.; helyesbítések: HL 2009. L 207., 14. o.; HL 2010. L 199., 40. o.; HL 2011. L 234., 46. o.

A Törvényszék (harmadik tanács) T-15/16. sz., Georgios Pandalis kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala ügyben 2017. február 14-én hozott ítélete ellen a Georgios Pandalis által 2017. április 14-én benyújtott fellebbezés

(C-194/17. P. sz. ügy)

(2017/C 300/14)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Georgios Pandalis (képviselő: A. Franke ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala, LR Health & Beauty Systems GmbH

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- I. helyezze hatályon kívül a Törvényszék által a T-25/16. sz. ügyben 2017. február 14-én hozott, a 001273119. sz. „Cystus” európai uniós védjegyre vonatkozóan indított, megszüntés megállapítása iránti eljárást érintő ítéletet;
- II. helyezze hatályon kívül az EUIPO első fellebbezési tanácsának az R 2839/2014-1. sz., a 001273119. sz. „Cystus” európai uniós védjegyre vonatkozóan indított megszüntés megállapítása iránti eljárást érintő, 2015. október 30-i határozatot;
- III. helyezze hatályon kívül a törlési osztály által a 8374 C törlési eljárás keretében elfogadott, 2014. szeptember 12-i határozatot, amennyiben az megállapítja, hogy a 001273119. sz. „Cystus” európai uniós védjegyet érintő oltalom megszűnt a 30. osztályba tartozó „nem gyógyászati használatra alkalmazott élelmiszer-kiegészítő” termékek vonatkozásában;
- IV. utasítsa el az LR Health and Beauty Systems GmbH által a törlési osztály és az EUIPO első fellebbezési tanácsa előtt a 001273119. sz. „Cystus” európai uniós védjegyre vonatkozóan előterjesztett megszüntés megállapítása iránti kérelmet, amennyiben az a 30. osztályba tartozó „nem gyógyászati használatra alkalmazott élelmiszer-kiegészítő” termékekre vonatkozik.
- V. Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező az európai uniós védjegyről szóló rendelet⁽¹⁾ 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 51. cikke (2) bekezdésének értelmezése és alkalmazása tekintetében téves jogalkalmazásra hivatkozik a következő vonatkozásokban:

- Először is az ítélet indokolása nem fejt ki, hogy a rendelkezésnek pontosan mely követelményei kerültek egyéni vizsgálatra (a védjegykénti használat, a tényleges használat, vagy az, hogy a védjegyet a védett árukra és szolgáltatásokra vonatkozóan használták).
- Másodszor nem került sor annak vizsgálatára, hogy a „Cystus”-termékek az élelmiszer-kiegészítőkről szóló irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében az élelmiszer fogalmába tartoznak-e.
- Harmadszor elmaradt azon „Cystus”-termékek besorolása, amelyek tekintetében a szóban forgó védjegyet használták.
- Negyedszer elferdítették a tényeket annak értékelésekor, hogy a „Cystus”-termékek nem gyógyászati használatra alkalmazott élelmiszerkiegészítők-e, és ebből tévesen azt a végkövetkeztetést vonták le, hogy a védjegyet nem használták (nem gyógyászati használatra alkalmazott) élelmiszer-kiegészítők tekintetében.
- Ötödször nem került sor annak differenciált vizsgálatára, hogy a védjeggyel értékesített „szopogatópasztillák” nem gyógyászati használatra alkalmazott élelmiszerkiegészítők-e.

Ezenfelül a fellebbező kifogásolja az indokolás hiányát azon megállapítás tekintetében, amely szerint a „Cystus” védjegy az európai uniós védjegyről szóló rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 51. cikke (2) bekezdésének értelmében nem került tényleges használatra nem gyógyászati használatra alkalmazott élelmiszer-kiegészítők tekintetében.

- Először is az ítélet indokolásából lehetetlen megállapítani, hogy a fellebbező által előterjesztett tények és bizonyítékok miért nem győzték meg a Törvényszéket arról, hogy a védjegyet használták nem gyógyászati használatra alkalmazott élelmiszer-kiegészítők tekintetében.

- Másodszor nem elégséges, ha azt a döntést, amely szerint a védjegyet nem használták a védett, nem gyógyászati használatra alkalmazott élelmiszer-kiegészítők tekintetében, oly módon indokolják, hogy bizonyos valószínűsítő körülmények e besorolásnak ellentmondanak, és nem állapítják meg, hogy a védjegyet egyébként mely termékek vonatkozásában használták.
- Harmadszor nem került sor annak differenciált vizsgálatára, hogy a védjeggyel forgalmazott „szopogatópasztillák” (nem gyógyászati használatra alkalmazott) élelmiszerkiegészítők-e, és nem magyarázták meg, hogy a javasolt differenciálásra miért nem került sor.

Ezenfelül a fellebbező téves jogalkalmazásra hivatkozik az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 51. cikke (2) bekezdésének vonatkozásában:

- Először is az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 51. cikke (2) bekezdésének a téves vizsgálata; nem került megvizsgálásra, hogy a védjegy a lajstromozott formájában, illetve a lajstromozott formától eltérő egyik olyan formájában, amely a megkülönböztető képességen nem változtat (az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 15. cikke (1) bekezdésének a) pontja) használatra került-e nem gyógyászati használatra alkalmazott élelmiszer-kiegészítők tekintetében,
- Másodszor a védjegynek az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében leíró jellegű megjelölésként való minősítése, mivel a fellebbezőnek ténylegesen nem maradt lehetősége arra, hogy a védjegyet nem leíró jelleggel védjegyként használja a „Cystus”-termékeire, amelyek alapja a *Cistus Incanus* növény, jóllehet a Törvényszéknek az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 51. cikkének (2) bekezdése szerinti vizsgálat keretében meg kellett volna állapítania, hogy a védjegy legalább átlagos megkülönböztető képességgel rendelkezik.

Ezenfelül a fellebbező az azon megállapításra vonatkozó indokolás ellenmondásos és elégtelen jellegét kifogásolja, amely szerint a 001273119. sz. „Cystus” európai uniós védjegyet az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 51. cikke (2) bekezdésének értelmében nem került tényleges használatra nem gyógyászati használatra alkalmazott élelmiszer-kiegészítők tekintetében:

- Egyrészt ellentmondáshoz vezet az a megállapítás, amely szerint a védjegynek az i helyett y-nal való írása nem elég az európai uniós védjegyként való használat bizonyításához, és egyidejűleg az az állítás, amely szerint így nem került megállapításra a lajstromozásnak az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti feltétlen kizáró oka.
- Másrészt az indokolás elégtelen, mivel nem került kifejtésre, hogy a védjegyhasználat konkrét módja miért nem felel meg az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 51. cikke (2) bekezdésének.

Végezetül a fellebbező téves jogalkalmazásra hivatkozik az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 75. cikke második bekezdésének értelmezése és alkalmazása vonatkozásában: a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor tévesen azt állapította meg, hogy a fellebbezési tanács semmilyen észrevételt nem tett a lajstromozásnak az európai uniós védjegyéről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint állítólagosan fennálló abszolút akadály tekintetében.

(¹) A közösségi védjegyéről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.).

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-16/16. sz., Mast-Jägermeister SE kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala ügyben 2017. február 9-én hozott ítélete ellen a Mast-Jägermeister SE által 2017. április 25-én benyújtott fellebbezés

(C-217/17. P. sz. ügy)

(2017/C 300/15)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Mast-Jägermeister SE (képviselő: C. Drzymalla ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék 2017. február 9-i T-16/16. sz. ítéletét, amellyel a keresetet elutasította és a felperest kötelezte a költségek viselésére;
- abban az esetben, ha a Bíróság a fellebbezést megalapozottnak ismeri el, adjon helyt az elsőfokú eljárásban előadott első és harmadik jogalapnak.